

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník V.

Paříž, červenec - srpen 1974

Číslo 4

S Y M P O S I U M

tak dlouho připravované a organizované je tedy za námi. V sobotu 15. 6. odpoledne v krásném, světlém a vzdušném prostředí církevní školy v Antony přes padesát pozorných posluchačů sledovalo přednášky dr.K.Vrány a dr.K.Skalického na téma Církev v dnešním světě.

Otázky, které položil Otec Vrána a konstatování, že dnešní doba vyzývá křesťana, aby se tázal na svou identitu a aby znovu definoval své základní postoje, zrovna tak jako zjištění Otce Skalického čím Církev už není, čím nechce být a čím by měla být, vyvolaly překvapivě živou a svěží diskusi svědčící o tom, že křesťanství se nějakým způsobem dotýká nás všech, mladých i starých, věřících, málo věřících i nevěřících.

Po přednáškách byla sloužena v kapli mše sv., po níž byla v jídelně podána účastníkům večeře. Menší kroužek pokračoval v rozhovorech dokonce i po večeři, na trávě školního parku, dlouho do noci.

Jak se nám jeví - v krátkém časovém odstupu - význam a hodnota Symposia pro naši farní obec, i pro ostatní českou veřejnost?

Na vysvětlenou je nutné říci, že na rozdíl od Symposia konaného koncem mar. ve Švédsku, jež bylo programováno jako duchovní cvičení zabývající se výhradně náboženskými otázkami, naše pařížské Symposium bylo míněno jako diskuzní setkání krajanů, jako pokus o sjednocení různorodé komunity, která se shodou okolností vytvořila ve Francii, jejíž různorodost však není na závadu v naší snaze najít společnou řeč i s těmi, kteří žijí na okraji činnosti Misie a tuto činnost sledují pouze z povzdálí.

Setká-li se tento úmysl s úspěšným výsledkem, nelze pochopitelně dnes ještě říci, z diskuzních příspěvků i z osobních rozhovorů se však dalo soudit, že dobrá vůle k lepšímu poznání a spolupráci nechybí.

Jde ovšem o to, aby nezůstalo jen při slovech a aby se opravdu mezi námi objevily nové tváře přátel, kteří by - podle svých sil a možností - nám pomohli vytvářet bratrskou jednotu, porozumění, spravedlnost a lásku mezi lidmi.

D ě k u j e m e

Mons.dr.J.Skarvadovi, dr.K.Vránovi, dr.K.Skalickému i všem ostatním - z obavy, abychom na někoho nezapoměli - nejmenovaným, kteří se zasloužili jakoukoliv prací o zdařilý průběh Symposia. Jsme si vědomi toho, že akce Symposium přesáhla rámec našich skrovných možností a že bez vydatné pomoci a úsilí všech organizátorů by byl tento úkol námi samými těžko zvládnut.

Zároveň prosíme účastníky Symposia, aby onluvili všechny nedostatky se kterými se pravděpodobně setkali a jichž se nebylo možno, při tak náročné akci, vyvarovat.

Farní rada.

V Í R A V D N E Š N Í M S V Ě T Ě

Kdo dnes mluví o víře s lidmi, kteří jsou křesťany jen podle jména a o víru se málo zajímají, pozná brzy, jak je nesnadné vzbudit v nich o víru zájem. Jeho situaci trefně popisuje filosof Kierkegaard v příběhu klauna a hořící vesnice:

V jednom cirkuse v Dánsku vypukl požár. Ředitel poslal klauna, připraveného už v bláznovském obleku na představení, aby přivedl ze sousední vesnice pomoc. Hrozilo totiž nebezpečí, že požár přeskočí i na vesnici. Klaun prosil vesničany, aby šli rychle hasit požár v cirkuse. Ale lidé to považovali za trik, jak je nalákat na cirkusové představení. Tleskali mu a smáli se až k slzám. Klaun div neplakal, snažil se lidem vysvětlit že nežertuje, že cirkus opravdu hoří - marně. Lidé se smáli ještě víc, poněvadž považovali jeho hru za výbornou - až se náhle ozval křik, že vesnice hoří. Pomoci už nebylo. Cirkus i vesnice lehly popelem.

Tento příběh je situací teologa v dnešním světě. Teolog v "klaunském obleku" středověku může říkat co chce, nikdo ho nebere vážně. Ať se snaží sebe víc upozornit na vážnost situace, každý ho považuje za hravího šaška, a jeho divadlo podle názoru diváků nemá se skutečností nic společného.

Snad tento obraz - i když je do jisté míry pravdivý - věc trochu zjednodušuje. Vypadá to, jako by klaun-teolog všechno věděl a přicházel s jasným poselstvím. A jako by vesničané vůbec neznali víru a museli se o ní teprve poučit. Pak by klaun mohl jen odhodit kostým, odšminkovat se a vše by bylo v pořádku.

Je ta věc skutečně tak jednoduchá? Potřebuje se teologie jen odšminkovat, volit křesťanství bez náboženství a vše bude v pořádku?

Znáte však sami tuto pravdu: kdo se pokouší mluvit s dnešními lidmi o víře, ten si připadá někdy skutečně jako klaun, či spíše jako někdo, kdo vystoupil z antické hrobky a vstoupil do moderního světa kterému nerozumí a který nerozumí jemu. Kdo bere víru vážně, cítí se mezi moderními lidmi cizincem. Vidí, jak těžké je tuto víru lidem sdělit, zakusí sám nejistotu ve víře a tíživou moc nevíry. Brzy pozná, že jeho situace není tak rozdílná od situace druhých, že ve věřících i nevěřících jsou stejné vlivy a moci, že tedy i u věřících existuje nebezpečí nejistoty, která může v určitém okamžiku vystoupit na povrch a ukázat křehkost toho, co se zdálo vždy úplně samozřejmé.

Co to znamená? V zdánlivě pevném životě se náhle objevuje propast. V takové chvíli jde o všechno; vše nebo nic. Tedy nejen o uznání některých pravd víry. Je to jediná zbývající možnost, jediný pevný bod; kterého se člověk může při svém pádu zachytit nad bezednou propastí. Pouhý vznášející se kus dřeva, který se může každou chvílí potopit či zřítit, ho poutá k Bohu. Avšak toto dřevo je silnější než ono nic, které se otevírá pod ním a které zůstává stále pro člověka nebezpečím. Může-li však věřící stavět svoji víru jen nad oceánem nicoty, pak ani nevěřce nemůžeme považovat za obyčejného nevěřce. Skálopevně nevěřící nevěrec prostě neexistuje. Jako věřící nežije bez otazníků a je stále v nebezpečí, že se zřítí do propasti nicoty, tak ani nevěrec není hotovou existencí, hotovým člověkem. I když se považuje za naprostého pozitivistu, který zavrhuje všechno nadpřirozené, přece ho nikdy nepustí nejistota, zda jeho pozitivismus má skutečně poslední slovo. Věřící se dusí ve vodě pochybností, ale i nevěrec pochybuje o své nevíře. Ani on nemá jistotu, není-li víra přece jen skutečností a nevedeli k jiným skutečnostem. Jako věřící se cítí ohrožen nevírou, tak je pro nevěřce víra stálou hrozbou a pokušením. Z tohoto rozporu není úniku. Neboť kdo chce uniknout nejistotě víry, musí zakusit nejistotu nevíry, která mu nemůže dát plnou jistotu, nemá-li snad víra přece jen pravdu. Teprve při zamítnutí víry se objeví i její nezbytnost. Jinými slovy: věřící i nevěrec mají každý svým způsobem podíl na po -

chybnosti i na víře, jsou-li sami k sobě upřímní, přiznají si to a ne - snaží se to skrývat. Nikdo neunikne dokonale ani pochybnosti, ani víře, u jednoho je přítomna víra skrze pochybnost a je formou pochybo - vání. Vždyt takový je člověk. Ve sporu pochybnosti a víry, v zápase ne - jistoty a jistoty - tam může odkrýt svou skutečnou hodnotu. Snad nás tato pochybnost chrání před tím, abychom se uzavřeli sami do sebe. Tak má věřící otevřenou cestu k pochybujičímu a podíl na osudu nevěří - cího - a pro nevěrce zůstane víra vždycky velkou výzvou.

Z přednášek curyšských debatních večerů,
pořádaných Otcem Šimčíkem.
Nový život č.5, květen 1974.

Seznámili jsme se s ním osobně poprvé na Symposiu. Vysoká, atletická postava sportovce /miluje horolezectví/, upřímná otevřená tvář, moravský přízvuk. Studuje teologii v Lyonu na jezuitském semináři, po prázdninách bude pokračovat ve svých studiích v Paříži, neboť celý seminář se stěhuje do Paříže. Pravděpodobně již příští rok - dá-li Pán Bůh - bude vysvěcen na kněze a tak, zůstane-li i nadále v Paříži, máme reálnou naději, že Mons.Parolek i celá naše Misie získá tolik potřebnou a očekávanou pomoc. Od 1.října 1974 je možno P.Kolářovi psát na tuto adresu: 88,rue de Cherche Midi, 75006-Paris.

...Jsem vklíněn kolenem do zářezu v žule a celý tuhnu, jak svírám vší silou lano. Náraz, cinknutí a znovu nekonečná vteřina odlehčení. Udrží příští skoba? Kolik let už tady rezaví za každého nečasu? Nový, skoro nesnesitelný náraz mě rve ze spáry a na chvíli skoro visím na jistící skobě. Mokrý a ztuhlý lano prokluzuje rukavicemi, po anoraku přes ramena a prořezává se všemi vrstvami až do masa. Potom klid. Kolik? Pět metrů, deset? Více.

-"Prosín tě Víto, proboha, ozvi se! Co se stalo?"-

Ticho a ta tíha přes ramena a v rozrytých dlaních. Teď přichází po laně shora záchvěv. Žije, musí žít, panebože! Musí! Přece nás tu nenecháš zdechnout v poslední délce před bivakem. Pane Bože, už jenom čtyři těžké lanové délky dohromady. Kvůli nějakému hazardérovi, který... Náhlé povolání lana mne instinktivně vrhá zpět do škvíry, skoba je venku, čekám náraz, je vůbec ještě mezi námi nějaké jištění?

Ale ono nic, jen nesrozumitelné řvaní shora...

Úryvek z povídky P.Koláře, Gil
Nový život č.7,8 roč.1973

V květnu t.r. byl konečně propuštěn z vězení do domácího ošetřování býv. novinář a televizní pracovník Vladimír Š k u t i n a , o jehož vážném zdravotním stavu psal počátkem t.r. i švýcarský tisk. V.Škutina byl odsouzen a vězněn již v šedesátých letech, později napsal o svých zážitcích z vězení knihu Presidentův vězen. V r.1968 během Pražského jara řídil televizní pořad "Jsme s vámi, buďte s námi", podporující Dubčeka a jeho politiku. Za tuto, i jinou politicky angažovanou činnost byl v r.1971 odsouzen na 4 roky do vězení.

Kartouza valdická, čili Bijoux de Bohême

...Bývalý klášter ve Valdicích u Jičína je prý jedna z nejhorších věznic u nás. Nevím, nemohu posuzovat, ale protože tam v době mého pobytu byla soustředěna většina "politických", asi na tom něco pravdy bude.

...Když mi omrzly nohy,...byl jsem přidělen k navlékání korálků. Mys -
lín, že by nebylo nezajímavým reklamním sloganem, kdyby se zákazníci na
Západě dozvěděli, že valná většina proslavené čs. bižuterie vzniká v ru -
kou vězňů. Navlékal jsem korále a dostal jsem se ke stolu, u něhož se -
děla naše církevní hierarchie, biskupové, papežský nuncius, vysoký klér -
rus. Jsem bezvěrec, ale byly dny - a bylo jich hodně, kdy jsem se sám
nad sebou zamýšlel a litoval jsem, že jsem nenašel víru. Způsob, jakým
se tito lidé, většinou vězňů již patnáctý rok, k sobě navzájem chova -
li, jak byli k sobě pozorní, jak dovedli povzbuzovat ostatní a jak byli
báječně vyrovnaní a moudří... to byl tak fascinující zážitek, že jsem
jim jejich víru záviděl...

V.Škutina: Presidentův vězeň
V r.1971 vydalo nakladatelství CCC Books,
8 München 86, Postfach 860207

SETKÁNÍ V COULMIER

V neděli 2.června 1974 na Hod Boží svatodušní se uskutečnilo setkání
několika našich krajanů a franc. přátel ke společné modlitbě za naši
svatováclavskou vlast a za naši náboženskou obec ve Francii.
Sešli jsme se v Coulmier u manželů Rieglových, kteří nás krásně přija -
li, dovolili stanovat v jejich zahradě a v neděli, pod klenbou vzrost -
lých stromů připravili ohen přátelství, s milým pohoštěním.
Po ranní mši sv. v místním kostele /bylo výrazem přátelské pozornosti
tamních farníků, že jsme na závěr mše sv. mohli všichni společně zpívat
česky chorál k sv.Václavu/ jsme rozjímali tajemství sv.růžence, modlili
se za potřeby nás všech a přemýšleli o rozvoji naší misie ve Francii.
"Modli se a pracuj"- nemyslíte, že dnešní doba nám ukládá příliš mnoho
práce na úkor modlitby a soustředění?
Rádi bychom vám navrhli podobné setkání ke společné modlitbě některou
neděli dopoledne v Paříži - napište, nebo řekněte nám svůj názor, jak
prohloubit náš společný duchovní život.

A.S.

Z DOPISŮ

K SYMPOSIU :

Byla jsem Symposiem mile překvapena a pevně
věřím, že to pro nás znamená začátek nové
éry. Nezúčastnila jsem se organizování této
akce...obdivuji bezvadnou přípravu a děkuji
všem, které to stálo jistě nemalé úsilí...

Při odchodu jsem mluvila s jednou s tamních sester, která nám nabízela
velmi srdečně, že se tam můžeme vracet jak budeme chtít... Já za svou
osobu hlasuji pro podobné akce alespon dvakrát do roka, prostředí je
tam krásné - když už tam zázračně přišlo tolik lidí, snad se budou rádi
vracet...

H.H.

...Jde o negativní postoj mladých /ke křesťanství, pozn.red./ ...Je
jistě vyvolán nějakým nedorozuměním v jejich náboženském vývinu, ale
možná i stavem Církve. Asi je na nás něco shnilého a to jim nedovoluje
přijít mezi nás. Sv.Pavel někde říká, že naše příkladné soužití bude
přitahovat ty z venku: hleďte, jak se mají rádi! ... Myslím, že mladí
čekají činy, jsou na ně citliví... Abychom byli jedno, každý musí být
svoboden, nesmíme ovlivňovat, jinak se budou vyhýbat...

J.J.

...Dojeli jsme do Říma v pořádku. Rád vzpomínám na tuto novou zkuše -
nost a budu ještě dlouho vzpomínat s nadějí na únorové Symposium 1975...
Pokračujte statečně a houževnatě ve farním životě. Jste na správné cestě.
Vytváříte společenství, které má šance přetrvat nápor diaspory...
I pro ty, kteří stojí na periferii Církve, je farní společenství nadě -
jí a cestou vpřed...

Dr.K.V.

M I S I I :

...Mám hodně co dělat jak v práci, tak doma... Již nějaký čas dostávám

Oběžník a já ještě neplatil. Šek, který posílám v příloze, nahradí, doufám, vaše výlohy...Prosím vás jen, neuvádějte moje jméno, díky předem.

R.J.

...Srdečné díky za zaslání Oběžníku, dovoluji si vám zaslat menší příspěvek...jako předplatné.. Děkuji Pánu Bohu, že mi dopřává zdraví a spokojenost. Vždyť mi pomalu táhne 80... Těším se, že se přece ještě jednou podívám do Paříže, abych byl přítomen české mši sv...

R.B.

NAŠE ZPRÁVY

- Zpráva o sesazení kardinála Mindszentiho s ostřihomského arcibiskupského stolce vyvolala ve světě různé reakce, ba nachybí ani hlasy, žádající odstoupení Mons.Casaroliho, "ministra zahraničí" Vatikánu, který svojí "novou východní politikou" údajně sleduje zlepšení situace Církve ve východních evropských státech.

Celý případ je spletitý, stojí však za povšimnutí, že kard.Mindszenty - přes nátlak Svaté stolice - se sám svého stolce nevzdal. Pavel VI. musel proto toto rozhodnutí vzít na sebe, bez ohledu na to, že se tak může ještě zvětšit negativní kritika jeho činů.

- Maďarský stranický tisk tvrdí, že "mezi marxismem a náboženstvím není možná mírová koexistence. Naše ústava sice zaručuje svobodu náboženství," píše se v článku, "ale též svobodu boje proti náboženství - pro nás je tento boj směrodatný".

- České náboženské středisko VELEHRAD, Via Concordia, 1, 00183 - ROMA, Italia, hlásí na konec srpna a začátek září tento program svého sjezdu: Sjezd: 28.srpna-30.srpna 1974, duchovní cvičení: 30.srpna-1.září 1974, Symposium Křest.akademie: 2.září-3.září. Sjezd střediska, duchovní cvičení a symposium jsou navzájem na sobě nezávislé. Sjezd střediska je vyhrazen jen členům Velehradu, ostatního programu se mohou zúčastnit i ti, kteří ke středisku nepatří. Vše se koná v Brixenu, plná denní penze bude činit přibl. 20,-DM. Blízké údaje poskytne předseda Farářů rady, pan F.Šníd.

- OPUS BONUM pořádá ve dnech 23. až 29.září 1974 v Hünfeldu u Fuldy IV. Akademický týden. Ústředním tématem bude "Manželství a rodina", někteří z přednášejících však budou mluvit i o otázkách, jež s ústředním tématem nesouvisejí/H.Urs von Balthasar, L.Pachman a j./ 28.září bude sloužena slavná mše sv. ke cti sv.Václava.

Poplatky za celý týden: studenti DM 30,-, zaměstnaní DM 80,-, manželé /2 osoby/ DM 140,-. Přihlášky se zasílají na adresu: OPUS BONUM D-6 FRANKFURT/M. 70, Oppenheimerstr.49, RFA.

- Stříbrné kněžské jubileum letos oslaví P.Vojtěch Hrubý a Mons.dr. J.Škarvada z Říma a P.dr.J.Slovák z Vídně. K množství přání Božího požehnání i do dalších let od vídeňského Věstníku se připojuje i pařížský Oběžník.

- Podle chigagského týdeníku Katolík, je po angličtině a španělštině čeština třetím nejužívanějším jazykem v Texasu. Na universitách v Houstonu a Clevelandu budou zahájeny kursy češtiny pro studenty vyšších škol.

- Podle posledních zpráv z Prahy je zdravotní stav presidenta L.Svobody velmi vážný.

- Agilní Čs.svaz křesťanských pracujících ve Švýcarsku ustavil další samostatnou místní skupinu v Luzernu. V květnu vyšlo další číslo cizojazyčného bulletinu /TVCA-Bulletin/, a to v němčině a ve francouzštině. Tento bulletin je určen švýcarské i mimošvýcarské veřejnosti; kdo z krajanů by jej chtěl dát svým zahraničním přátelům, ať si napíše na adresu: ČSKP - Schlosstalstrasse 54 - 8406 Winterthur, Suisse.

- V Praze zemřeli: MUDr. Z. Mysliveček, profesor neurologie a psychiatrie /93 let/, O. Štorch-Marien spisovatel a býv. nakladatel /76 let/, a divadelní a filmový herec Jaroslav Marvan.

- Ze schůzí Farní rady: V květnu byla projednána finanční situace naší Misie /budeme se snažit, abyste o ní mohli být informováni i vy/ a rozděleny úkoly při organizování Symposia. V červnu byla provedena celková bilance činnosti Misie v uplynulém semestru a na základě přání většiny farníků bylo usneseno, že v Oběžníku nebudou zveřejňována jména dárců, bydlících v Paříži, ale pouze jména mimoparižských dárců, kteří s naší Misí udržují styk jen prostřednictvím Oběžníku a kterým tak bude touto cestou potvrzen příjem daru. Pokud by si i někdo z mimoparižských přál, aby jeho jméno nebylo uváděno, stačí připojit malé sdělení.

- Minulé číslo Oběžníku /květen-červen/ postihlo několik nehod: Mimo obvyklých překlepů se nám vloudila do oznámení našeho programu závažná chyba, neboť místo správného 6. července, byla mše sv. a pohoštění ohlášeno na 7. července. Tím bylo postiženo několik farníků, kteří v neděli 7. 7. marně hledali v prostorech farního sálu a přilehlých místnostech i ten nejnepatrnější zbytek koláče či někde zaponenuté a ztvrdlé buchty ze sobotních hodů - omlouváme se a prosíme za prominutí.

Dále nám pošta vrátila 2 obálky s Oběžníkem, z nichž se odlepily a ztratily adresy. Oběžníky máme, adresy ne - komu z vás tedy nedošel Oběžník, napište, rádi zašleme.

- V sobotu 1. června přečetla paní D. Trnková přednášku Dr. Trnky o českém malíři Václavu Drožíkovi. Zajímavá přednáška obohacená množstvím osobních vzpomínek na Mistrovu rodinu, byla po zásluze odměněna uznalým potleskem vděčných posluchačů. My touto cestou panu Dr. Trnkovi ještě jednou děkujeme.

- Z mimoparižských dárců přispěli na Oběžník a na Misii: Ing. J. Jáchym z Belfortu, čtenář R. J., a dva čtenáři, kteří nechťejí být jmenováni kteří před odletem do Říma věnovali na Oběžník zbytek svého kapesného. Všem našim dárcům upřímné - Zaplat Pán Bůh!

- 30. května 1866 byla v Praze poprvé uvedena na divadelní scénu nejpopulárnější a nejmilovanější česká opera B. Smetany Prodaná nevěsta. K tomuto výročí nám paní Marie Bělehrádková napsala článek, který však pro nedostatek místa v tomto čísle otiskneme příště.

- Množství "prázdninových překážek" způsobilo opožděné vydání tohoto čísla Oběžníku. Omlouváme se a prosíme naše čtenáře o pochopení.

N Á Š P O P R Á Ž D N I N O V Ý P R O G R A M :

Mše sv. : V sobotu 21. září 1974 v 17.30 hod. v kostele St. Germain l'Auxerrois, 2 Place du Louvre, Paris 1e.

Po mši sv. ve farním sále volná diskuze /dojmy z prázdnin/, případná možnost pohoštění /závislé na únavě našich paní/.

"OBĚŽNÍK - CIRCULAIRE" - Juillet, Août 1974 - Bulletin de la Mission Cath. Tchèque. Périodique paraissant 6 fois par an /Abonnement: 10.-Frs/ Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, Mission Cath Tchèque, 49, rue de Turbigo, 75003 Paris.
